

чини доброчестинѣтъ на младость-тъ ни, и не обмысленно ся заклехъ, че страститѣ на другъ възрастъ никога нѣма да ѣхъ измѣнятъ.

Каквѣ голѣмѣ праздниѣ осѣтихъ въ сърдцето си отъ това дѣто пріятельтъ ми не бѣше вече при мене. Изнай-напрѣдъ ми ся видѣ, че нищо не бѣ доволно да запълни лишеніето ми отъ него; тѣй що изъ оставахъ почти нечувственъ и на отеческото чадолюбіе и на сестриньтъ услужливости. Разбрахъ, че за да избѣгнѣхъ отъ тѣзи мѣкѣ, нѣмаше какво друго да правѣхъ освѣнъ да ся заловѣхъ въ нѣкоѣхъ полезнѣхъ работѣхъ. Турихъ по-голѣмо стараніе за изучаваніето на французскій языкъ, общъ днесъ по всичкѣ Европѣ, и осѣщахъ голѣмо наслажденіе като прочитавъ чувовны списанія, истински вѣчны памятници на остроуміе. И чудяхъ ся какъ тѣй въ единъ толкозъ сухъ языкъ да ся намѣрятъ толкозъ славны писатели, праведно обезсмъртены. Занимавахъ ся серіозно съ Геометріѣтъ, и напрѣдихъ, а най-вече въ това благородно искусство, което направѣхъ едного юнака съ загинваніето на хыляды злочестници, и което, нѣкои повече юначны а по-малко челоуѣколюбивы людіе, нарѣкохъ великѣ наука на войнѣтъ. Много врѣме ся занимавахъ само съ тѣзи колкото мѣкчны толкозъ и глѣбоки учебны занятія. М. П. който често ми пишаше, земаше отъ мене краткы отговори и то на рѣдко; тѣй що прѣлиската ни постепенно отпаднаше, когато най-послѣ любовь-та мя, направи да забравѣхъ пріятелството.